

LA RECUPERACIÓ URBANA

15

38

El 9 de febrer de 1949 va tenir lloc un luctuós succés. A les nou del matí es va calar foc al trull de can Bossa, que era al carrer Nou. L'operari estava posant benzina al dipòsit quan una espurna hi va calar foc, que es va estendre molt ràpidament per tot el trull. Els crits d'auxili i els tocs de campana de l'església van concentrar tots els veïns del poble a l'apagament del foc. També es va demanar la presència dels bombers de Figueres, que hi acudiren ràpidament. Però a la mitja hora dels treballs d'extinció, quan tothom estava aplegat en aquella tasca, va explotar un bidó de 200 litres de benzina que hi havia guardat en un racó. La deflagració es va expandir

per damunt de tota la gent i va causar 70 ferits i 8 morts.

Passat aquest fet tràgic, la vida de la població va continuar i es va refer de les greus mancances dels primers anys de la postguerra. El 1952 es va enderrocar l'edifici del vell ajuntament que hi havia a la cantonada de la plaça amb el carrer de Borrassà i es va decidir tancar el solar per guardar els estris municipals al seu interior fins que es va convertir en una placeta

enjardinada al costat de la plaça Major. En aquests anys encara es van posar dos emblemes de FET i de les JONS, els símbols polítics del règim franquista a la carretera d'Olot.

A partir del 1960 la vila va experimentar unes grans millores urbanes. En primer lloc es van construir les clavegueres, ja que fins llavors els habitatges tenien pous morts o samals, amb els quals aprofitaven els excrements humans per a l'adob dels horts. Fins i tot hi havia

El carrer de Sant Cebrià fou dels primers que es pavimentaren amb ferss aglomerats.

camperols que menaven força terra i anaven a buscar les semals d'altres veïns per no tenir-ne prou amb les de casa seva. Per la seva part, les aigüeres de les cuines de les cases desembocaven al carrer. La instal·lació de les clavegueres va costar 200 pessetes el metre lineal, i foren pagades per aportació voluntària. Les aigües residuals es van canalitzar fins a desguassar al riu Manol. Posteriorment va sorgir el problema de l'evacuació de les aigües residuals de les urbanitzacions. La majoria es decantaven pels rieranys que anaven a parar al rec del Mal Pas de Figueres, on s'unien a les aigües negres de la part del carrer Nou de la ciutat de Figueres i després al riu Muga, cosa que provocava greus problemes de contaminació. Es va fer un projecte de solució final, encara que no va ser fins l'estiu del 1993 quan van acabar-se totes les obres dels col·lectors de Vilafant, que s'uniren a l'estació depuradora de Figueres.

Després es va instal·lar la xarxa d'aigua potable, procedent d'un dipòsit regulador instal·lat a can Massanet. A continuació es pavimentaren els carrers, començant pel de Llers, la plaça i l'entorn de l'església, tots ells per administració directa. El 1964 es va establir el servei de

recollida d'escombraries domiciliàries, ja que fins llavors la gent les anava a llençar prop del riu Manol. L'abocador era un camp on s'havia obert una trinxera. Un cop plena, s'obria una altra rasa al costat i es tapava l'anterior. Primerament se'n cuidava un escombriaire

particular que se servia d'un carro, fins que el 1975 es va contractar la mateixa empresa que feia el servei de Figueres. També es va renovar l'enllumenat públic i es va comprar per quatre-centes mil pessetes el terreny del futur camp municipal d'esports.

El carrer de Llers que uneix el nucli antic amb la nova carretera d'Olot.